

31992L0112

31.12.1992

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 409/11

DYREKTYWA RADY 92/112/EWG**z dnia 15 grudnia 1992 r.****w sprawie procedur harmonizacji programów mających na celu ograniczenie i ostateczną eliminację zanieczyszczeń powodowanych przez odpady pochodzące z przemysłu ditlenku tytanu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 89/428/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. w sprawie procedur harmonizacji programów mających na celu ograniczenie i ostateczną eliminację zanieczyszczeń powodowanych przez odpady pochodzące z przemysłu ditlenku tytanu ⁽⁴⁾ została uchylona przez Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniu z dnia 11 czerwca 1991 r. na podstawie braku odpowiedniej podstawy prawnej ⁽⁵⁾;

jeżeli Państwa Członkowskie podjęły konieczne środki w celu zastosowania się do wymienionej dyrektywy, nie jest konieczne, aby przyjmowały nowe środki w celu spełnienia wymagań niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że środki już podjęte są do niej dostosowane;

luka prawna spowodowana unieważnieniem wymienionej dyrektywy może mieć niekorzystne skutki dla środowiska naturalnego i dla warunków konkurencji w sektorze produkcji ditlenku tytanu; konieczne jest przywrócenie sytuacji utworzonej przez wymienioną dyrektywę;

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 7.12.1991, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 94 z 13.4.1992, str. 158 oraz Dz.U. C 305 z 23.11.1992.

⁽³⁾ Dz.U. C 98 z 21.4.1992, str. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 201 z 14.7.1989, str. 56.

⁽⁵⁾ Wyrok z dnia 11 czerwca 1991, sygn. C-300/89, Komisja przeciwko Radzie (dotychczas nieopublikowany).

celem niniejszej dyrektywy jest zbliżenie przepisów krajowych odnoszących się do warunków produkcji ditlenku tytanu w celu wyeliminowania istniejących nieprawidłowości w konkurencji między producentami w tym przemyśle oraz w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego;

dyrektywa Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu ⁽⁶⁾, w szczególności jej art. 9, nakazuje Państwom Członkowskim opracowanie programów stopniowego ograniczania i ostatecznej eliminacji zanieczyszczeń spowodowanych odpadami pochodzącymi z zakładów przemysłowych istniejących dnia 20 lutego 1978 r.;

programy te ustalają ogólne cele dotyczące ograniczania zanieczyszczeń spowodowanych przez odpady płynne, stałe i gazowe, które mają być osiągnięte do dnia 1 lipca 1987 r.; programy te miały być przedłożone Komisji, aby mogła ona przedstawić Radzie odpowiednie wnioski w celu ich harmonizacji z uwzględnieniem ograniczenia i ostatecznej eliminacji tych zanieczyszczeń oraz poprawy warunków konkurencji w przemyśle ditlenku tytanu;

w celu ochrony środowiska wodnego powinno być zabronione zrzut odpadów i zrzucanie pewnych odpadów, w szczególności stałych i mocno kwaśnych, a zrzucanie innych odpadów, w szczególności słabo kwaśnych i zneutralizowanych, powinno być stopniowo ograniczane;

istniejące zakłady przemysłowe powinny wprowadzać systemy utylizacji odpadów, aby osiągnąć wymagane cele w ustalonych terminach;

wprowadzenie tych systemów może powodować znaczne trudności techniczno-ekonomiczne w wypadku odpadów słabo kwaśnych i odpadów zneutralizowanych pochodzących z niektórych zakładów; Państwa Członkowskie powinny zatem mieć możliwość odroczenia stosowania tych przepisów, pod warunkiem że program efektywnego ograniczenia zanieczyszczeń został opracowany i przedłożony Komisji; jeżeli Państwa Członkowskie doświadczają takich trudności, Komisja powinna mieć możliwość przedłużenia stosownych ograniczeń czasowych;

⁽⁶⁾ Dz.U. L 54 z 25.2.1978, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 83/29/EWG (Dz.U. L 32 z 3.2.1983, str. 28).

w odniesieniu do zrzucania pewnych odpadów Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość stosowania celów jakościowych w ten sposób, aby uzyskane wyniki były zgodne pod każdym względem z wartościami dopuszczalnymi; taka zgodność powinna być przedstawiona w programie przedkładanym Komisji;

bez uszczerbku dla zobowiązań nałożonych na Państwa Członkowskie przez dyrektywę Rady 80/779/EWG z dnia 15 lipca 1980 r., w sprawie dopuszczalnych i zalecanych wartości jakości powietrza dla ditlenku siarki i zawieszonych w powietrzu cząstek stałych ⁽¹⁾, oraz dyrektywę Rady 84/360/EWG z dnia 28 czerwca 1984 r. w sprawie zwalczania zanieczyszczeń powietrza z zakładów przemysłowych ⁽²⁾, wskazana jest ochrona jakości powietrza przez ustalenie odpowiednich standardów emisji odpadów gazowych z przemysłu ditlenku tytanu;

w celu sprawdzenia faktycznego stosowania tych środków, Państwa Członkowskie powinny podjąć monitorowanie w odniesieniu do aktualnej produkcji w każdym zakładzie;

należy zapobiegać powstawaniu odpadów w przemyśle ditlenku tytanu lub ponownie wykorzystywać odpady już wytworzone, tam gdzie jest to możliwe ze względów technicznych i uzasadnione ekonomicznie; takie odpady powinny być ponownie wykorzystywane lub usuwane w taki sposób, aby nie zagrażały zdrowiu ludzkiemu i środowisku;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa zawiera, jak tego wymagał art. 9 ust. 3 dyrektywy 78/176/EWG, procedury harmonizacji programów ograniczania i ostatecznej eliminacji zanieczyszczeń pochodzących z istniejących zakładów przemysłowych oraz ma na celu poprawę warunków konkurencji w przemyśle ditlenku tytanu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/427/EWG (Dz.U. L 201 z 14.7.1989, str. 53).

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 16.7.1989, str. 20.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

a) tam gdzie jest stosowany proces siarkowania:

— odpady stałe oznaczają:

— nierozpuszczalne pozostałości rudy nie rozłożone przez kwas siarkowy podczas procesu produkcyjnego,

— witrol żelazny, tj. krystaliczny siarczan żelazawy ($F_eSO_4 \cdot 7H_2O$),

— odpady mocnych kwasów oznaczają:

— roztwory macierzyste pochodzące z filtracji fazy powstałej po hydrolizie roztworu siarczanu tytanu. Jeśli tym roztworom macierzystym towarzyszą odpady słabo kwaśne, które zawierają więcej niż 0,5 % wolnego kwasu siarkowego, oraz różne metale ciężkie ⁽³⁾, to roztwory te razem z odpadami są uważane za odpady mocnych kwasów,

— odpady utylizacyjne oznaczają:

— sole filtracyjne, osady ściekowe i odpady ciekłe powstające podczas utylizacji (zagęszczanie lub neutralizacja) odpadów mocnych kwasów i zawierających różne metale ciężkie, z wyjątkiem odpadów zneutralizowanych i filtrowanych lub strąconych zawierających tylko śladowe ilości metali ciężkich oraz tych, których wartość pH przed rozcieńczeniem wynosi powyżej 5,5,

— odpady słabych kwasów oznaczają:

— wody płuczne, wody chłodzące, kondensaty oraz osady i odpady ciekłe, inne niż te, o których była mowa w podanych wyżej definicjach, zawierające 0,5 %, lub mniej, wolnego kwasu siarkowego,

— odpady zneutralizowane oznaczają:

— każda płyn o wartości pH większej niż 5,5, zawierająca tylko śladowe ilości metali ciężkich i otrzymaną bezpośrednio przez filtrację lub strącaniu odpadów mocnych kwasów lub słabo kwaśnych po ich przetworzeniu w celu zmniejszenia ich kwasowości i zawartości metali ciężkich,

— pył oznacza:

— wszystkie rodzaje pyłu pochodzącego z zakładów produkcyjnych, w szczególności rudy i proszek pigmentowy,

⁽³⁾ Odpady mocnych kwasów, które zostały rozcieńczone do zawartości 0,5 % wolnego kwasu siarkowego lub mniej są również objęte tą definicją.

- SO_x oznacza:
- gazowy ditlenek i tritlenek siarki uwalniany w różnych etapach produkcji oraz procesach wewnętrznego utylizacji, włącznie z kroplami kwasu,
- b) tam gdzie jest stosowany proces chlorowania:
- odpady stałe oznaczają:
 - nierozpuszczalne pozostałości rudy nie strącone przez chlorowanie podczas procesu produkcyjnego,
 - chlorki metalu i wodorotlenki metalu (substancje filtrujące), powstające w formie stałej podczas produkcji czterochlorku tytanu,
 - pozostałości koksu powstające podczas produkcji czterochlorku tytanu,
 - odpady mocnych kwasów oznaczają:
 - odpady zawierające więcej niż 0,5 % wolnego kwasu solnego i różnych metale ciężkie ⁽¹⁾,
 - odpady utylizacyjne oznaczają:
 - sole filtracyjne, osady ściekowe i odpady ciekłe powstające podczas utylizacji (koncentracja lub neutralizacja) odpadów mocnych kwasów, zawierające różne metale ciężkie, z wyjątkiem odpadów zneutralizowanych i filtrowanych lub strąconych zawierających tylko śladowe ilości metali ciężkich oraz tych, których wartość pH przed rozcieńczeniem wynosi powyżej 5,5,
 - odpady słabych kwasów oznaczają:
 - wody płuczne, wody chłodzące, kondensaty i inne osady i odpady ciekłe, inne niż te, o których była mowa w podanych wyżej definicjach, zawierające 0,5 %, lub mniej, wolnego kwasu solnego,
 - odpady zneutralizowane oznaczają:
 - każdą płyn o pH powyżej 5,5, zawierający tylko śladowe ilości metali ciężkich i otrzymany bezpośrednio przez filtrację lub strącanie odpadów mocnych kwasów lub słabych kwasów po ich przetworzeniu w celu zmniejszenia kwasowości i zawartości metali ciężkich,
- pył oznacza:
- wszystkie rodzaje pyłu pochodzące z zakładów produkcyjnych, w szczególności pył rudy, pigmentu i koksu,
- chlor oznacza:
- gazowy chlor uwalniany na różnych etapach procesów produkcyjnych,
- c) tam gdzie jest stosowany proces siarkowania i chlorowania:
- zrzut oznacza:
 - każde rozmyślne wprowadzenie do śródlądowych wód powierzchniowych, wewnętrznych wód przybrzeżnych, wód terytorialnych lub pełnego morza substancji i materiałów przez statki lub samoloty (lub z nich) ⁽²⁾.
2. Terminy definiowane w dyrektywie 78/176/EWG mają takie samo znaczenie do celów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Zrzut odpadów stałych, odpadów mocnych kwasów, przetworzonych, odpadów słabo kwaśnych lub odpadów zneutralizowanych, określonych w art. 2 powinien być zakazany ze skutkiem od dnia 15 czerwca 1993 r.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie powinny podjąć niezbędne środki, aby zapewnić wprowadzenie zakazu zrzucania odpadów do śródlądowych wód powierzchniowych, wewnętrznych wód przybrzeżnych, wód terytorialnych oraz do pełnego morza:

- a) w odniesieniu do odpadów stałych, odpadów mocnych kwasów oraz odpadów przetworzonych pochodzących z istniejących zakładów przemysłowych stosujących procesy siarkowania:
 - do dnia 15 czerwca 1993 r. we wszystkich wyżej wymienionych wodach,
- b) w odniesieniu do odpadów stałych i odpadów mocnych kwasów pochodzących z istniejących zakładów przemysłowych stosujących proces chlorowania:
 - do dnia 15 czerwca 1993 r. we wszystkich wyżej wymienionych wodach.

Artykuł 5

W przypadku Państw Członkowskich, mających poważne techniczne i ekonomiczne trudności w przestrzeganiu terminu zastosowania określonego w art. 4, Komisja może przyznać przedłużenie, pod warunkiem że program efektywnego ograniczania zrzucania takich odpadów zostanie przedłożony Komisji najpóźniej do dnia 15 czerwca 1993 r. Program ten musi skutkować ostatecznym zakazem takich zrzutów do dnia 30 czerwca 1993 r.

⁽¹⁾ Odpady mocnych kwasów, które zostały rozcieńczone do zawartości 0,5 % wolnego kwasu siarkowego lub mniej są również objęte tą definicją.

⁽²⁾ Statki lub samoloty oznaczają statki morskie i samoloty jakiegokolwiek typu. To wyrażenie obejmuje statki poduszkowe, statki pływające z własnym napędem lub bez oraz platformy stałe bądź pływające.

Nie później niż trzy miesiące po przyjęciu tej dyrektywy, Komisja jest informowana o każdym takim przypadku i konsultuje go. Komisja powiadamia inne Państwa Członkowskie.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia, że zrzuty odpadów są ograniczane zgodnie z następującymi przepisami:

a) z istniejących zakładów przemysłowych stosujących proces siarkowania:

— ilość odpadów słabo kwaśnych i odpadów zneutralizowanych powinna być ograniczona do dnia 31 grudnia 1993 r. we wszystkich wodach do wartości nie większej niż 800 kg całkowitego siarczanu na tonę produkowanego ditlenku tytanu (co odpowiada jonom SO_4 zawartym w wolnym kwasie siarkowym oraz w siarczanach metali);

b) z istniejących zakładów produkcyjnych stosujących proces chlorowania:

— ilość odpadów słabo kwaśnych, odpadów przetworzonych oraz odpadów zneutralizowanych powinna być ograniczona do dnia 15 czerwca 1993 r. we wszystkich wodach i w przeliczeniu na całkowity chlor przypadający na tonę produkowanego ditlenku tytanu (co odpowiada jonom Cl zawartym w wolnym kwasie chlorowodorowym oraz w chlorkach metali) do:

- 130 kg przy stosowaniu obojętnego rutylu,
- 228 kg przy stosowaniu syntetycznego rutylu,
- 450 kg przy stosowaniu żużlu.

W przypadku zakładów stosujących więcej niż jeden typ rudy, wartości powinny być proporcjonalne do ilości stosowanych rud.

Artykuł 7

Z wyjątkiem śródlądowych wód powierzchniowych, w razie trudności techniczno-ekonomicznych Państwa Członkowskie mogą odroczyć termin zastosowania określony w art. 6 lit. a), najpóźniej do dnia 31 grudnia 1994 r., jeżeli wymagają tego poważne trudności techniczno-ekonomiczne i pod warunkiem że program efektywnego ograniczania zrzutów takich odpadów zostanie przedstawiony Komisji do dnia 15 czerwca 1993 r. Program taki umożliwi osiągnięcie następujących dopuszczalnych ilości odpadów przypadających na tonę wyprodukowanego ditlenku tytanu w poniższych terminach:

- odpady słabych kwasów i odpady zneutralizowane: 1200 kg — do dnia 15 czerwca 1993 r.,
- odpady słabych kwasów i odpady zneutralizowane: 800 kg — do dnia 31 grudnia 1994 r.

Najpóźniej trzy miesiące po przyjęciu niniejszej dyrektywy Komisja jest informowana o takich przypadkach i są one przedmiotem konsultacji w Komisji. Komisja powiadamia inne Państwa Członkowskie.

Artykuł 8

1. W odniesieniu do wymagań art. 6, Państwa Członkowskie mogą korzystać z celów jakościowych w połączeniu z właściwymi wartościami dopuszczalnymi stosowanymi w taki sposób, aby efekty w zakresie ochrony środowiska i zapobiegania zakłóceniom konkurencji odpowiadały wartościom dopuszczalnym ustanowionym w niniejszej dyrektywie.

2. Jeśli Państwo Członkowskie korzysta z celów jakościowych, przedstawia Komisji program ⁽¹⁾ wykazujący, że środki osiągają skutek, który w zakresie ochrony środowiska naturalnego i zapobiegania zakłóceniom konkurencji jest równoważny skutkowi wprowadzenia wartości dopuszczalnych, w terminach, w których wartości te są stosowane zgodnie z art. 6.

Program ten jest przedstawiany Komisji przynajmniej 6 miesięcy przed datą, od której Państwo Członkowskie zamierza stosować cele jakościowe.

Program ten jest oceniany przez Komisję zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 10 dyrektywy 78/176/EWG.

Komisja powiadamia inne Państwa Członkowskie.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia, że emisja odpadów do atmosfery jest ograniczana zgodnie z następującymi przepisami:

a) w przypadku istniejących zakładów przemysłowych stosujących proces siarkowania:

- i) w odniesieniu do pyłów, zrzucanie odpadów powinno być ograniczone do ilości nie większej niż 50 mg/nm^3 ⁽²⁾ z głównych źródeł i nie większej niż 150 mg/nm^3 ⁽²⁾ z każdego innego źródła do dnia 31 grudnia 1993 r. ⁽³⁾;
- ii) w odniesieniu do SO_x , emisja odpadów powstających podczas etapu trawienia i kalcynacji ditlenku tytanu powinna być ograniczona do ilości nie większej niż 10 kg SO_2 na tonę wyprodukowanego ditlenku tytanu, do dnia 1 stycznia 1995 r.;

⁽¹⁾ Taka informacja jest dostarczana zgodnie z art. 14 dyrektywy 78/176/EWG lub odrębnie, gdyby okoliczności tego wymagały.

⁽²⁾ Metr sześcienny w temperaturze 273 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa.

⁽³⁾ Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o tych mniejszych źródłach nic uwzględnionych w ich pomiarach.

- iii) Państwa Członkowskie wymagają zainstalowania odpowiednich środków zapobiegających emisji kropelek kwasu;
- iv) zakłady koncentracji odpadów kwasów nie mogą odprowadzić więcej niż $500 \text{ mg/nm}^3 \text{ SO}_x$ obliczanego jako równoważnik SO_2 ⁽¹⁾;
- v) zakłady spalania soli powstałych podczas unieszkodliwiania odpadów w celu ograniczenia emisji SO_x powinny być wyposażone w najlepszą osiągalną technologię niewymagającą nadmiernych kosztów;

b) w przypadku istnienia zakładów produkcyjnych stosujących proces chlorowania:

- i) w odniesieniu do pyłów, zrzuty są ograniczone do ilości nie większej niż 50 mg/nm^3 ⁽²⁾ z głównych źródeł i nie większej niż 150 mg/nm^3 ⁽²⁾ z każdego innego źródła ⁽³⁾ do dnia 15 czerwca 1993 r.;
- ii) w odniesieniu do chloru, zrzuty odpadów są ograniczone do dziennego średniego stężenia nie większego niż 5 mg/nm^3 ⁽⁴⁾, a w każdym razie nie większego niż 40 mg/ng^3 .

2. Niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów zawartych w dyrektywie 80/779/EWG.

3. Procedura monitorowania pomiarów referencyjnych dla emisji SO_x do atmosfery jest określona w Załączniku.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie monitorują wartości i ograniczenia wymienione w art. 6, 8 i 9 w odniesieniu do bieżącej produkcji każdego zakładu.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że w stosunku do wszystkich odpadów z przemysłu ditlenku tytanu, w szczególności odpadów objęte zakazem składowania w wodach lub emisji do atmosfery:

— zapobiega się ich powstawaniu lub są ponownie wykorzystywane, gdy jest to możliwe ze względów technicznych i uzasadnione ekonomicznie,

— są ponownie wykorzystywane lub unieszkodliwiane bez zagrożenia zdrowia ludzi i powodowania szkód w środowisku.

To samo ma zastosowanie do odpadów powstających przy ponownym wykorzystaniu lub unieszkodliwianiu wyżej wymienionych odpadów.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie, które jeszcze nie podjęły środków koniecznych do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą, wprowadzają je w życie najpóźniej do dnia 15 czerwca 1993 r. Niezwłocznie powiadamiają Komisję o przepisach krajowych przyjętych w celu zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą.

Wspomniane przepisy zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Procedura dotycząca takiego odniesienia zostanie przyjęta przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji przepisy prawa krajowego, przyjęte w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 grudnia 1992 r.

W imieniu Rady

M. HOWARD

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dla nowych procesów gromadzenia Komisja może wyrazić zgodę na inną wartość, jeżeli Państwo Członkowskie może udowodnić niedostępność technik umożliwiających osiągnięcie tego standardu.

⁽²⁾ Metr sześcienny w temperaturze 273 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa.

⁽³⁾ Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o tych mniejszych źródłach nic uwzględnionych w ich pomiarach.

⁽⁴⁾ Uważa się, że te wartości odpowiadają maksymalnie sześciu gramom na tonę wyprodukowanego ditlenku tytanu.

ZAŁĄCZNIK

PROCEDURA MONITOROWANIA POMIARÓW GAZOWYCH EMISJI SO_x

W celu obliczenia ilości SO₂ i SO₃ oraz kropli kwasu wyrażanych jako ekwiwalent SO₂, odprowadzanych przez specjalne instalacje, należy zmierzyć objętość gazu wydzielanego podczas określonego procesu oraz średnią zawartość SO₂/SO₃ mierzoną w tym samym okresie. Prędkość przepływu oraz zawartość SO₂/SO₃ muszą być określone w tej samej temperaturze i wilgotności.
